

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 01 ປປທ

ລົງວັນທີ 17 ຕຸລາ 2008

ລັດຖະບັນຍັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ

*****

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 25/ສພຊ, ຄັ້ງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1999.

ປະທານປະເທດ

ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະບັນຍັດ :

ຫມວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອກຳນົດລະບຽບການ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຄົວ ແລະ ຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບ ຂອງ ສປປ ລາວ ກັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ສົ່ງເສີມການຈໍລະຈອນ ສິນຄ້າ-ເງິນຕາພາຍໃນປະເທດ, ປົກປັກ ຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານເງິນຕາ, ເຮັດໃຫ້ເງິນຕາຂອງຊາດມີຄ່າທີ່ໜັ້ນທ່ຽງ, ເປີດກວ້າງ ການພົວພັນຮ່ວມມືເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2. ຄຳນິຍາມ (ໃຫມ່)

ຄຳສັບຕ່າງໆ ໃນລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

- " ເງິນຕາ " ໝາຍເຖິງເງິນຕາຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຫົວໜ່ວຍແມ່ນກີບ;

- " ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ " ໝາຍເຖິງທະນະບັດ, ແຊັກເດີນທາງ, ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າອື່ນໆ ທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າທີ່ສາກົນນຳໃຊ້ ເພື່ອການຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ;
- " ອັດຕາແລກປ່ຽນ " ຫມາຍເຖິງລາຄາຂອງເງິນກີບທຽບໃສ່ລາຄາສະກຸນເງິນຂອງຕ່າງປະເທດ;
- " ນິຕິບຸກຄົນ " ໝາຍເຖິງ ທິວໜ່ວຍດຳເນີນທຸລະກິດ;
- " ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ " ໝາຍເຖິງ ແຊັກທະນາຄານທຸກປະເພດ, ໃບສັ່ງຈ່າຍທຸກປະເພດ, ພັນທະບັດແລກເງິນ, ໃບສັນຍາໃຊ້ໜີ້, ເອກະສານ ຫຼື ພາຫະນະຊຳລະອື່ນໆ ທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ໃຊ້ໃນການຊຳລະສາກົນໄດ້;
- " ເງິນສົດເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ " ໝາຍເຖິງ ທະນະບັດ, ແຊັກເດີນທາງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ມີຄ່າຄືເງິນສົດ;
- " ວັດຖຸມີຄ່າ " ໝາຍເຖິງ ຄຳທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະສາກົນໄດ້;
- " ທະນາຄານທຸລະກິດ " ໝາຍເຖິງ ທິວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດການທະນາຄານຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.
- " ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ " ໝາຍເຖິງ :
  - (1). ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຈົດທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຫ້ອງການຕົວແທນຂອງນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
  - (2). ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
  - (3). ພົນລະເມືອງລາວທີ່ຕັ້ງ ພູມລຳເນົາຢູ່ ສປປ ລາວ;
  - (4). ພົນລະເມືອງລາວທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງປີ;
  - (5). ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານລາວ ທີ່ປະຈຳຢູ່ສະຖານທູດ, ກົງສູນລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
  - (6). ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ໄປສຶກສາຮຳຮຽນ ແລະ ບິນບົວພະຍາດຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
  - (7). ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະ ທຳມາຫາກິນຢ່າງຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ;
  - (8). ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເກີນໜຶ່ງປີ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານຂອງສະຖານທູດ, ກົງສູນຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.
- " ຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ " ໝາຍເຖິງ;
  - (1). ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
  - (2). ສະຖານທູດ, ກົງສູນຂອງຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານຕ່າງປະເທດ ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ, ທີ່ປຶກສາ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດທີ່ມາປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ ລວມທັງຄອບຄົວຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
  - (3). ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;
  - (4). ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາສຶກສາຮຳຮຽນ, ທ່ອງທ່ຽວ, ຢ້ຽມຢາມ ແລະ ບິນບົວພະຍາດຢູ່ ສປປ ລາວ.
  - (5). ຫ້ອງການຕົວແທນຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
  - (6). ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເກີນກ່ວາໜຶ່ງປີ.

ໃນກໍລະນີຫາກພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ເຂົ້າປະເພດໃດ ໜຶ່ງຂອງສອງປະເພດຂ້າງເທິງນີ້ ໃຫ້ນຳສະເໜີຕໍ່ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 3. ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ບໍ່ມີສິດຈ່າຍ-ຮັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດໂດຍກົງ ເພື່ອຊຳລະຄ່າສິນຄ້າ, ຄ່າບໍລິການ ຫຼື ຊຳລະໜີ້ສິນໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານຕາມການສະເໜີຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ທີ່ມີເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍ, ຊຳລະຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແລກປ່ຽນເອົາເງິນກີບນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ສາມາດຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາໄດ້ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ການຕິດປະກາດລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລວມທັງການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆຕໍ່ລັດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເງິນກີບ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານຕາມການສະເໜີຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

**ໝວດທີ II
ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ**

ມາດຕາ 4. ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທົ່ວໄປ ຕ້ອງຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ມີສິດຊື້ທະນະບັດ, ແຊັກເດີນທາງ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າອື່ນໆ ທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ໃຊ້ໃນການຊຳລະສາກົນໄດ້. ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ມີສິດຊື້ທະນະບັດ ແລະ ແຊັກເດີນທາງທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກມວນຊົນທົ່ວໄປຕາມລະບຽບການ ຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ເຂົ້າຮ່ວມ ຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນຕະຫລາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງ ທະນາຄານ ແລະ ສາມາດຂາຍໃຫ້ມວນຊົນທົ່ວໄປ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານຕ່າງໆ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນຕະຫລາດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເພີ່ມເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງລັດ ແລະ ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ມາດຕາ 5. ເປົ້າໝາຍການຂາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕາມເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອຊຳລະຄ່າສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
2. ເພື່ອຊຳລະຄ່າບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບສິນຄ້າຂາຍເຂົ້າ-ຂາອອກໂດຍກົງ ເຊັ່ນ : ຄ່າຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ຄ່າປະກັນໄພ, ຄ່າຝາກສາງຜ່ານແດນ;

3. ຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ຈາກລັດຖະບານ;
4. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແກ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກລັດຖະບານ;
5. ໂອນກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ, ຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ຄ່າບໍລິການອື່ນໆ ຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄ່າແຮງງານຂອງຄົນຕ່າງປະເທດກັບຄືນປະເທດ ຫຼື ໄປປະເທດທີ່ສາມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.
6. ໂອນເງິນໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດຖະບານ;
7. ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
8. ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍອື່ນໆ ເຊັ່ນ : ໄປບິນປົວ, ສຶກສາ, ຢ່ຽມຢາມຕ່າງປະເທດ...ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ການຂາຍເງິນຕາຂອງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍດັ່ງນີ້ :

1. ຂາຍໃຫ້ ທະນາຄານທຸລະກິດຂອງລັດ ຫຼື ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
2. ຂາຍໃຫ້ມວນຊົນທົ່ວໄປຕາມລະບຽບການຂອງທະນາ ຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6. ສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກທະນາຄານທຸລະກິດ ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7. ອັດຕາແລກປ່ຽນ (ໃໝ່)

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ນຳໃຊ້ລະບົບອັດຕາແລກປ່ຽນຕາມກົນໄກຕະຫລາດທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ.

ໃນກໍລະນີທາກເກີດວິກິດການທາງດ້ານການເງິນ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ ມູນດ້ານການຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ກຳນົດອັດຕາແລກປ່ຽນ ເພື່ອໃຫ້ທະນາຄານ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາປະຕິບັດ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄົ້ນຄ້ວາ, ນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາກ່ຽວກັບລະບົບອັດຕາແລກປ່ຽນໃຫ້ແທດເໝາະ ແລະສອດຄ່ອງກັບລະດັບຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫມວດທີ III

ການເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກ

ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ມາດຕາ 8. ການເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍສາມາດເປີດບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບດອກເບ້ຍເງິນຝາກຂອງຕົນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະນຳໃຊ້ເງິນໃນບັນຊີເງິນຝາກດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ
ມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ສິດໃນການຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງບຸກຄົນ

ບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດຄອບຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ,
ສາມາດຝາກໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນດັ່ງກ່າວ ຕາມມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ
5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10. ການເປີດບັນຊີເງິນກີບ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນກີບຂອງຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເປີດບັນຊີເງິນກີບໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້
ດ້ວຍເງິນກີບທີ່ໄດ້ມາຈາກການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນ
ຕາ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຍອດເທລີອບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຄືນໄດ້.

ມາດຕາ 11. ການເປີດບັນຊີ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເປີດ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງ
ປະເທດຕາມການອະນຸຍາດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກິດຜ່ານແດນເຊັ່ນ : ຂົນສົ່ງທາງບິກ, ທາງອາກາດ, ທາງທະເລ, ທາງໄປສະນີ, ປະກັນໄພ,
ທ່ອງທ່ຽວ, ການນຳອອກແຮງງານ ແລະ ການຮັບເໝົາໂຄງການຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຊຳລະໜີ້ຕ່າງປະເທດ;
3. ການສ້າງຕັ້ງສາຂາ ຫລື ຫ້ອງການຕົວແທນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາ
ຕ່າງປະເທດຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ເປົ້າໝາຍອື່ນໆ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເປີດບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານກ່ຽວ
ກັບການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຕົນໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມລະ
ບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

**ມາດຕາ 12. ການຄຸ້ມຄອງການເປີດ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ພາຍໃນ
ແລະ ຕ່າງປະເທດ**

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ ການເປີດ ແລະ ການ
ນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ
ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ຮັບເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່
ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນກີບ ຂອງຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ
ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກຂອງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້
ແລະ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ບໍລິການຝາກເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະ
ບານ, ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນສາກົນຕ່າງໆ ຕາມລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະ
ບຽບການສະເພາະຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 13. ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (ໃໝ່)

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນທຸລະກິດພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ມີລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຕົນເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ. ລາຍຮັບທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຝາກໄວ້ໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ. ການນຳໃຊ້ເງິນໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຝາກໄວ້ໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ. ການນຳໃຊ້ເງິນໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງ ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ທຸກລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳມາຝາກໄວ້ໃນບັນຊີຂອງລັດຖະບານ ທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ເມື່ອຕ້ອງການນຳໃຊ້ຊຳລະພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງຕະຫລາດລະຫວ່າງທະນາຄານໃນມື້ທີ່ມີການຊື້-ຂາຍ.

ມາດຕາ 14. ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເປັນເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເງິນກີບເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ

ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາ ມາດນຳເອົາເງິນສົດເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເງິນກີບ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ-ອາກອນ ປະຈຳດ່ານກວດຄົນເຂົ້າເມືອງ ມີໜ້າທີ່ຮັບແຈ້ງ ແລະ ກວດກາການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເງິນກີບ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ.

**ໝວດທີ IV
ການເຄື່ອນໄຫວດ້ານເງິນຕາຕ່າງປະເທດ**

ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ

ມາດຕາ 15. ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ້ອງປະກອບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 16. ການຕິດປະກາດອັດຕາແລກປ່ຽນ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຕິດປະກາດອັດຕາແລກປ່ຽນຢູ່ບ່ອນເປີດເຜີຍ, ເທິງໂຕ້ງ່າຍ ເພື່ອບໍລິການລູກຄ້າ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດອັດຕາແລກປ່ຽນຕາມທີ່ໄດ້ຕິດປະກາດໄວ້.

ມາດຕາ 17. ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ (ໃໝ່) ທະນາຄານທຸລະກິດ ສາມາດໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ກູ້ຢືມເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້ຕາມການຕົກລົງ ລະຫວ່າງທະນາຄານທຸລະກິດກັບລູກຄ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 18. ການລະດົມທຶນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສາມາດລະດົມເງິນຝາກ, ຈຳໜ່າຍພັນທະບັດ ແລະ ເອກະສານມີຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລະດົມທຶນຈາກມວນຊົນທົ່ວໄປຕາມການ ອະນຸຍາດຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 19. ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສາມາດນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ສຳລັບຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາບໍ່ມີສິດນຳເອົາເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ-ອາກອນປະຈຳດ່ານກວດຄົນເຂົ້າເມືອງ ມີໜ້າທີ່ຮັບແຈ້ງ ແລະ ກວດກາການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 20. ການກວດກາ ແລະ ການລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບອບລາຍງານລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ V
ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອ

ມາດຕາ 21. ການກູ້ຢືມເງິນຈາກຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະບານ ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄ້ວາປະກອບຄຳເຫັນໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການກູ້ຢືມເງິນຈາກຕ່າງປະເທດ. ກະຊວງການເງິນ ແລະ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ໃນການເຊັນສັນຍາເງິນກູ້ ຫຼື ອອກໜັງສືຄຳປະກັນໃຫ້ແກ່ການກູ້ຢືມເງິນຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ. ກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາເງິນກູ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງກວດກາການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຂອງລັດວິສາຫະກິດ. ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ຖືບັນຊີ, ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຕິດຕາມການຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ ຂອງລັດຖະບານຕໍ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 22.   ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຮັບສິນເຊື່ອການຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດ
 ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການກູ້ຢືມ
 ເງິນຈາກຕ່າງປະເທດ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ.
 ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບອົງການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກອື່ນໆ ທີ່
 ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຄຸ້ມຄອງສິນເຊື່ອການຄ້າ.

ມາດຕາ 23.   ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນແກ່ຕ່າງປະເທດ
 ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະ
 ຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄ້ວາປະກອບຄຳເຫັນໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນຂອງລັດ
 ຖະບານແກ່ຕ່າງປະເທດ.
 ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນ ຂອງນິຕິບຸກຄົນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນແກ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ
 ອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24.   ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ

1. ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.
 ກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ສັງລວມມູນຄ່າການຊ່ວຍເຫລືອລ້າຈາກ
 ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທັງເປັນເງິນ ແລະ ວັດຖຸ.
 ສຳລັບການຊ່ວຍເຫລືອລ້າທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເຂົ້າລວມສູນຢູ່ໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງລັດ
 ຖະບານທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
 ສຳລັບພາກສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອົງການທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ກະ
 ຊວງການເງິນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອສັງລວມ.
2. ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າແກ່ຕ່າງປະເທດ.
 ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ ແລະ ສັງລວມມູນຄ່າກ່ຽວກັບການ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ
 ລ້າແກ່ຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະບານ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ VI
ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 25.   ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ (ໃໝ່)
 ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເປີດບັນຊີໄວ້ນຳທະນາ
 ຄານທຸລະກິດທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຕິດຕາມການນຳເຂົ້າທຶນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ການນຳ
 ໃຊ້ທຶນເພື່ອເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ. ການນຳເຂົ້າທຶນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງໂອນຜ່ານທະນາ
 ຄານທຸລະກິດຕາມສະກຸນເງິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດ ໝາຍຂອງ
 ສປປ ລາວ.
 ທຶນເປັນວັດຖຸ ແມ່ນມູນຄ່າຂອງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຊື້ ແລະ ຊຳລະຄ່າຊື້ຢູ່ຕ່າງ
 ປະເທດແລ້ວນຳເຂົ້າມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະ
 ກິດໂດຍກົງ. ສ່ວນວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ນຳເຂົ້າ ໂດຍນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ
 ເພື່ອການຊຳລະ ຈະບໍ່ຖືວ່າແມ່ນທຶນເປັນວັດຖຸ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາ ການນຳເຂົ້າທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມການອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນ ພື້ນຖານອ້າງອີງໃຫ້ແກ່ການຂໍໂອນ ຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນ ກັບການລົງທຶນດັ່ງກ່າວອອກນອກ ສປປ ລາວ. ຜູ້ທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຫາກບໍ່ມີຫຼັກຖານພຽງພໍ ກ່ຽວກັບການນຳທຶນເຂົ້າມາລົງທຶນຕົວຈິງ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນເງິນດັ່ງ ກ່າວອອກຈາກ ສປປ ລາວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຈ້ງທຶນ ແລະ ຫຼັກຖານ ການນຳເຂົ້າທຶນແຕ່ລະຄັ້ງໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບ.

ມາດຕາ 26. ການກູ້ຢືມເງິນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ໃໝ່)

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ, ພາຍຫຼັງໄດ້ນຳທຶນຈົດທະບຽນ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຈຶ່ງສາມາດກູ້ຢືມເງິນ ຈາກທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕາມລະບຽບຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 27. ການໂອນເງິນໄປຕ່າງປະເທດ (ໃໝ່)

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດໂອນກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຜ່ານລະບົບທະນາຄານທຸລະ ກິດກັບຄືນປະເທດຂອງຕົນ ຫຼື ໄປປະເທດທີ່ສາມໄດ້ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີກຳນົດເວລາລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການການລົງທຶນ ຫາກຖືກຢຸດຕິບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ, ສາມາດໂອນເງິນທີ່ຕົນນຳມາລົງທຶນກັບຄືນປະເທດຂອງຕົນ ຫຼື ໄປປະເທດທີ່ສາມໄດ້ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 28. ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ຕ້ອງການໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມຕ້ອງໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ. ບົນພື້ນຖານການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ການນຳທຶນ ອອກ ເພື່ອໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

**ໝວດທີ່ VII
ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດວັດຖຸມີຄ່າ**

ມາດຕາ 29. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດວັດຖຸມີຄ່າ

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທົ່ວໜ່ວຍທຸລະກິດ ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ສາກົນນຳໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະ ແລະ ເປັນວັດຖຸຕິບ ເພື່ອ ຜະລິດວັດຖຸມີຄ່າເປັນຮູບປະພັນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກວັດຖຸມີຄ່າທີ່ສາ ກົນນຳໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນ ໄຂຕ່າງໆທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ກະຊວງການຄ້າເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍວັດຖຸມີຄ່າທີ່ເປັນຮູບປະພັນລວມທັງການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກວັດຖຸມີຄ່າເປັນຮູບປະພັນ, ແກ້ວປະເສີດທີ່ເປັນວັດຖຸດິບ ແລະ ໂລຫະປະເສີດທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 30. ການດຳເນີນທຸລະກິດ ວັດຖຸມີຄ່າຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສາມາດຊື້-ຂາຍວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ສາກົນນຳໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະ ຢູ່ຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາມາດ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກວັດຖຸມີຄ່ານັ້ນ ເພື່ອ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ VIII

ການສ້າງແຜນດຸນຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 31. ການສັງລວມຂໍ້ມູນລາຍຮັບ - ລາຍຈ່າຍ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (ໃໝ່)
ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ສັງລວມສະຖິຕິລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ເປັນເງິນຕາຕ່າງ ປະເທດຂອງລະບົບເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.

ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ມີໜ້າທີ່ສະຫລຸບ ລາຍງານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມ ຂໍ້ ມູນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຕົນ ລວມທັງຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ອົງການ ຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ເພື່ອການສ້າງແຜນດຸນຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 32. ການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ (ໃໝ່)
ການຊຳລະການຄ້າ ຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ການບໍລິການລະຫວ່າງປະເທດ, ການກູ້ຢືມເງິນ, ການ ຊ່ວຍເຫລືອ, ການລົງທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ ແລະ ລາຍຮັບ - ລາຍຈ່າຍຕ່າງປະເທດ ສປປ ລາວ ກັບຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຜ່ານລະບົບທະນາຄານຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ IX

ການກວດກາ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 33. ການກວດກາ (ໃໝ່)
ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນ ແລະ ແຂວງ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ຂອງບັນດາກົມກອງ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ທີ່ຢູ່ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 34. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ
ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ຈະ ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຢ່າງເໝາະສົມຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.
ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການຕິດຕາມຂອກຮູ້ ຂໍ້ມູນຫລັກຖານ ກ່ຽວກັບການລະ ເມີດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການປັບ ໄຫມຕໍ່ຜູ້ລະເມີດຈະໄດ້ຮັບບຳເນີດຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມລະບຽບການທີ່ອົງການ ທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວ ຂ້ອງກຳນົດອອກ.

ມາດຕາ 35. ມາດຕະການຕູລະເມີດ
ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫາກລະເມີດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການກ່າວເຕືອນ, ປັບໂຫມ ຫລື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະການກ່າວເຕືອນ (ໃໝ່)
ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ມີລັກສະນະເບົາບາງ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີການລະເມີດ.
ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລະເມີດຍັງຈະຕ້ອງປະຕິບັດເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 37. ມາດຕະການປັບໂຫມ
ຫາຍຫຼັງທີ່ຖືກກ່າວເຕືອນແລ້ວ ແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ລະເມີດຫລືເປັນການລະເມີດຄັ້ງທຳອິດທີ່ມີລັກສະນະໜັກໜ່ວງ ຜູ້ລະເມີດຈະຖືກປັບໂຫມ 50% ຂອງມູນຄ່າທີ່ລະເມີດ.
ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ປັບໂຫມແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ເຂັດຫລາຍ ແລະ ຍັງສືບຕໍ່ລະເມີດ ຜູ້ລະເມີດຈະຖືກປັບໂຫມ 100% ຂອງມູນຄ່າທີ່ລະເມີດ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ຫລື ວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລະເມີດ ຈະຖືກຮັບເຂົ້າຖືປະມານຂອງລັດ. ຜູ້ລະເມີດຖ້າຫາກເປັນບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຍັງຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດອີກ.
ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະ ກໍ່ຜົນເສັຍຫາຍແກ່ລະບົບເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ແລະ ເງິນຕາຂອງປະເທດ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ່ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 38. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ໃໝ່)
ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 39. ຜົນສັກສິດ.
ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນລັດຖະບັນຍັດເລກທີ 01/ສປປ ລົງວັນທີ 09 ສິງຫາ 2002 ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ.
ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນຫາກຂັດກັບລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ